

«جوآن» در گفت و گو با وکلا و قضات دادگستری موانع مختلف «علنی بر گزار شدن دادگاه‌ها» را بررسی کرد

اما و اگرهای دادگاه‌های علنی!

دادگاه‌ها چرا علنی بر گزار نمی‌شود؟ این شاید پرسش‌آمیزترین سوال از نظام قضایی کشورمان است که هر چند از گاهی با غلظت مطرح و سپس فروکش می‌کند. آنچه مهم است اینکه چنین پرسش زیر خاکستری بی‌پاسخ نیست و از جهات مختلف می‌توان به آن پرداخت اما شاید هیچ جهتی، مهم‌تر از قانع‌کننده‌تر از جهت قانون نباشد، چه آنکه قانون، صراحتاً به بر گزاری «علنی» دادگاه‌ها حکم کرده است. طبق اصل ۱۶۵ قانون اساسی، «محاکمات، علنی انجام می‌شود و حضور افراد بلامانع است، مگر آنکه به تشخیص دادگاه، علنی بودن آن منافی عفت عمومی یا نظم عمومی باشد یا در دعوی خصوصی طرفین دعوی تقاضا کنند محاکمه علنی نباشد.» طبق این اصل، صرفاً در دو حالت، دادگاه‌ها علنی بر گزار نمی‌شود؛ نخست «منافی عفت عمومی یا نظم عمومی» باشد و دوم آنکه «طرفین دعوی» تقاضا کنند دادگاه غیرعلنی باشد. طبق ماده ۳۵۲ قانون آیین دادرسی کیفری نیز «محاکمات باید علنی بر گزار شود، مگر در شرایط خاص». بنابراین بر گزاری علنی دادگاه‌ها یک اصل است.

حال این پرسش اساسی مطرح است که چرا دادگاه‌های علنی بر گزار نمی‌شود؟ پاسخ چنین سؤالی سهل‌متنع است. با وجود صراحت و تأکید قانون بر علنی بر گزار شدن دادگاه‌ها، ظاهراً تمایلی برای عملیاتی کردن این مهم وجود ندارد، چه آنکه تبصره و ماده‌های زیردرشت و البته تفاسیر سلیقه‌ای تاکنون مانع اجرای مطلوب اصل ۱۶۵ قانون اساسی شده است و از قضا کاملاً برعکس، صرفاً در برخی موارد محدود، دادگاه‌ها به صورت علنی بر گزار شده‌اند. آثار مطلوب بر گزاری همین چند دادگاه به صورت علنی، هنوز به قوت خود باقی است و حداقل شبهاتی وجود ندارد، چه آنکه مردم دیدند و شنیدند آنچه را باید می‌شنیدند و می‌دیدند. بر گزاری علنی دادگاه‌ها شهود را وقت تهران از جمله این موارد است که معالاف‌ستی در باره رسمی‌ترین مفاسد اقتصادی هم تکرار نشده است، البته بعضاً با همان «تفاسیر سلیقه‌ای» که شرح آن رفت، گفته می‌شود چون فلان خبر از فلان جلسه دادگاه رسانه‌ای شد، پس دادگاه علنی بوده

است یا اینکه چون به جز قاضی و شاکی و متشاکی، یکی دو نفر دیگر ولو مسئول دفتر و منشی در دادگاه حضور داشته‌اند، پس دادگاه علنی بوده است! اما دادگاه علنی، آن دادگاهی است که مردم بدون هیچ گونه محدودیت و بازخواستی، آزادانه در جلسه دادگاهی که صلاح دیدند و مایل بودند، حضور داشته باشند و به راحتی گفت‌وگو کنند دادگاه را استماع کنند. چنین رویه‌ای نه تنها وجود ندارد بلکه حتی شاکی و متشاکی هم که عزم حضور در دادگاه را داشته باشند، باید در یک زمان مشخص و حتماً با هماهنگی قبلی و کلی مشقت حضور یابند! یکی از موانع اصلی علنی بر گزار شدن دادگاه‌ها به «نبودن زیرساخت‌ها» نسبت داده می‌شود؛ اینکه فضای کافی در دادگاه‌ها وجود ندارد یا اینکه ابزارهایی از جمله تجهیزات ضبط و پخش دادگاه وجود ندارد، هر چند می‌شود چنین بهانه‌ای را تا حدودی قابل قبول دانست اما اگر اراده واقعی برای بر گزاری علنی دادگاه‌ها باشد، حتماً راه‌ها و روش‌های متعددی برای جامعه عمل پوشاندن به اصل ۱۶۵ قانون وجود خواهد داشت. حداقل اینکه شاکی و متشاکی بدون وقت قبلی و هماهنگی و هزار سختی، آزادانه بتوانند در دادگاه حضور داشته باشند. موضوع تجهیزات ضبط و پخش نیز با وجود تلفن‌های همراه مچیز، موضوع ناممکن نیست و می‌شود از چنین رویه‌های استفاده کرد، کاری که مجلس شورای اسلامی برای خبرنگاران پارلمانی، پس از سال‌ها، در پیش گرفته و جواب داده است.

اظهارات اخیر حجت‌الاسلام غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، رئیس دستگاه قضا در نخستین همایش ملی ارتقای شفافیت که با حضور سران قوای سه‌گانه بر گزار شد، دورنمای روشنی از بر گزاری علنی دادگاه‌ها فرآوری کنشگران و دغدغه‌مندان و البته آحاد مردم گذاشته است، چه آنکه با صراحت قانون در «بر گزاری علنی دادگاه‌ها» گفته است: «تا جایی که قانون اجازه می‌دهد دادگاه باید علنی بر گزار شود نه فقط یک گوشه از آن. دادگاه علنی عوارضی هم دارد، به ما کمک کنید از عوارض آن جلوگیری کنیم.»

زیرساخت‌های لازم برای بر گزاری دادگاه علنی وجود ندارد

مجلس سنجیدگی عالی ایران

تبصره‌های مختلف

مانع بر گزار شدن علنی دادگاه‌هاست

توضیح بیشتر بیان می‌کند؛ یکی از موضوعات مهم که رهبر معظم انقلاب در آخرین سخنرانی خود در هفته قوه قضائیه برای اولین بار مطرح کردند، ضعف رسانه‌ای قوه قضائیه است که آشکارا دیده می‌شود. ایشان در تمام سخنرانی‌ها به فساد درون‌سیستمی می‌پردازند اما امسال تأکید کردند رسانه قوه قضائیه ضعف دارد که یکی از بخش‌های رسانه‌ای همین بر گزار کردن علنی دادگاه‌هاست.

حسین پور در توضیح بیشتر روند کنونی بر گزار شدن علنی دادگاه‌ها به «جوآن» می‌گوید: در خصوص پرونده‌های جنایی عمده مباحث اعم از نحوه کشف و تفهیم اتهام در دادرسی انجام می‌شود که طبق قانون تحقیقات مقدماتی محرمانه است و به همین علت امکان علنی بر گزار شدن وجود ندارد که البته استثنائاتی هم وجود داشت مثل قتل شهردار سابق تهران که حتی تا سوالات قاضی رسانه‌ای شد، لذا تا جایی که به تشخیص قاضی روند دادگاه علنی باشد، محدودیتی نداریم مگر مواردی که طبق قانون محدودیت‌زاست. این قاضی دادگستری ادامه می‌دهد؛ از آنجا که بحث حیثیت و شرافت مردم در میان است، باید به همین نحو باشد و نمی‌توان پرونده‌های مثل تجاوز به عرف را که شاکی آن حتی طرح شکایت نمی‌کند، علنی کرد.

حسین پور با تأکید بر اینکه ضعف قانونی نداریم، پیشنهاد خود را مطرح می‌کند و خاطرنشان می‌کند؛ ما می‌توانیم شرایط بر گزاری دادگاه علنی را در سایر پرونده‌ها تصحیح کنیم که این تصحیح با به واسطه قانونگذار با تغییر در روند اجرائی خواهد بود.

این قاضی بیان می‌کند؛ قانون اساسی و آیین دادرسی کیفری ما به تفصیل همه چیز را بیان کرده و بند و تبصره‌های موجود به دلیل تبعات اجتماعی چنین پیش‌بینی‌هایی را انجام داده است.

وی گام عملی برای بر گزاری دادگاه را مورد اشاره قرار می‌دهد و خاطر نشان می‌کند؛ می‌تواند تفاهمی بین قوه قضائیه و صداوسیما منعقد شود تا با راه‌اندازی شبکه‌ای تخصصی به نام عدالت موضوعات حقوقی و دادگاه‌های علنی در آن مطرح شود.

قاضی دادگستری تهران معتقد است قانون، علنی بودن دادگاه‌ها را پیش‌بینی کرده اما تبصره‌های مختلف مانع تحقق بر گزاری علنی دادگاه‌ها می‌شود.

میثم حسین پور در گفت‌وگو با «جوآن» ضمن بررسی روند علنی بودن بر گزاری جلسات دادگاه می‌گوید: طبق قانون، تحقیقات مقدماتی غیرعلنی است، هیچ رسانه‌ای حق بازتاب ندارد و روند رسیدگی به تحقیقات نیز هرگز رسانه‌ای نمی‌شود اما در مرحله دادگاهی،

قانون علنی بودن را در موارد محدودی پیش‌بینی کرده است و تا جایی استثنای قید شده که عملاً هیچ دادگاهی علنی بر گزار نمی‌شود. وی ادامه می‌دهد: هر چند اصل بر علنی بودن دادگاه‌هاست اما در عمل تحقیقات مقدماتی مستثنی است و از سوی دیگر تبصره‌های مختلف هم مانعی برای بر گزار شدن علنی دادگاه‌هاست. حسین پور درباره مثبت بودن اثر بر گزاری علنی دادگاه‌ها گفت: قطعاً آگاهی و ارزیابی از روند دادگاه و کیفیت بررسی اثر گذار است و در پیشگیری‌های بعدی نیز نقش دارد، افزون بر این امکان انطباق صدور یک رأی با قانون و بررسی مستندات موجود له یک نفر نیز وجود خواهد داشت که بسیار در اعتمادسازی نقش دارد.

به اعتقاد وی، بر گزاری دادگاه علنی برای دستگاه قضایی منفعت دارد چراکه دیدگاه مردم با جلسات علنی دادگاه تقویت می‌شود، اقتدار دستگاه قضا بالا می‌رود و به دنبال آن حسن امید و اعتماد مردم نسبت به دستگاه قضا افزایش پیدا می‌کند. وی درباره علنی شدن پرونده‌های سیاسی در کشور گفت: در سسال‌های اخیر به جز چند پرونده جرائم اقتصادی که سروصدای زیادی داشت، عملاً موضوعیت علنی بودن وجود نداشت.

زیرساخت‌های قوه قضائیه و صداوسیما دو علت اصلی در گفته‌های این قاضی دادگستری برای فاصله گرفتن از بر گزاری علنی دادگاه بود که در

میثم حسین پور قاضی دادگستری تهران

وی به برخی امتیازات اصل علنی بودن اشاره می‌کند و می‌گوید: از آنجا که نظارت عرفی بر فرایند دادرسی رخ می‌دهد، در نتیجه دیگر اصحاب دعوی نمی‌توانند دعوی واهی مطرح کنند و این اثر اخلاقی باعث خواهد شد حرف بی‌مبایلی زده نشود و قاضی برای تصمیم‌خود استدلال سنجیده‌تری ارائه کند.

مسئله اعتمادسازی به مثبت دیگر ماجرا بود که این وکیل به آن اشاره می‌کند و توضیح می‌دهد: در فرهنگ قضایی بین‌المللی، اصل علنی بودن راز لوازم دموکراسی دانسته‌اند و تردیدی نیست که فقدان آن کشور را از بعد فرهنگ قضایی عقب می‌اندازد، با این حال ما در موفق نبودن‌های حضور افراد در محاکمات باید در ساختمان دادگستری زیرساخت‌های نرم‌افزاری و سخت‌افزاری می‌توانیم ممکن نیست.

وی در توضیح بیشتر بیان می‌کند؛ به عنوان مثال آنچه گفتیم یکی از مظاهر آن ضبط کردن است، نیاز به دوربین و ضبط صوت دارد اما در دادگستری‌های ما که با کمبود همیشگی بودجه و اعتبارات برای تأمین مسائل مهم‌تری مانند معیشت قضات روبه‌رو هستیم، تهیه چنین وسایلی در اولویت‌های بعدی قرار می‌گیرد.

مؤمنی طامه با ارائه پیشنهادات سازنده برای تحقق بر گزاری علنی فرایند دادرسی به «جوآن» می‌گوید: سامانه‌هایی بر خط باید طراحی شود که مواد ذکر شده در آن بارگذاری گردد و همچنین برای حضور افراد در محاکمات باید در ساختمان دادگستری ظرفیت‌سازی کرد چراکه حتی در هیچ کدام از ساختمان‌های جدیدالاحداث دادگستری‌ها در کشور، خصوصاً سازهای متحدالشکل مجتمع‌های قضایی تهران،

اقتضات این موضوع را نمی‌بینیم و چیزی به نام جایگاه تماشاچی نداریم. وی یادآور می‌شود: محل فعلی بر گزاری هیئت عمومی دیوان کشور در کاخ دادگستری که میزبان بالغ بر ۱۰۰ نفر از قضات عالی‌رتبه است، پیش‌تر از این صحن دادگاه جنایی استان مرکز بوده که در طبقه فوقانی آن جایگاه تماشاچیان دیده می‌شود و اساساً به منظور بر گزاری علنی محاکمات طراحی و ساخته شده بود.

این وکیل معتقد است: امروز ما با وضعی مواجه هستیم که در بسیاری از موارد، جای کافی برای حضور اصحاب نسبتاً پر شمار دعوی هم ندارد و سومدیریت‌های موجود در مجتمع‌های قضایی پایتخت باعث شده است اشخاصی که در پرونده‌ها سمت یا وقت رسیدگی ندارند، اصلاً نتوانند به داخل مجتمع وارد شوند.

وی معتقد است: اصل علنی بودن یعنی من به عنوان شخص عادی که وقت آزاد و علاقه دارم، مجاز باشم بدون داشتن پرونده و ظرفیت در دادگاه حاضر شوم و جلسه محاکمه را ببینم، بی‌آنکه مانع و رادعی وجود داشته باشد، در حالی که در شرایط امروزی به هیچ عنوان چنین امکانی وجود ندارد.

مؤمنی طامه بیان می‌کند؛ قانون می‌گوید اصل بر علنی بودن است و محاکمات خصوصی میان برخی افراد از ابعاد اجتماعی خاص پرونده (به تشخیص مقام قضایی) جزو موارد غیرعلنی است اما برای اکثریت قضات ما فرض علنی بودن اساساً مطرح نیست تا اتخاذ تصمیمات موردی به غیر علنی بودن دادرسی موضوعیت پیدا کند.

گام عملی برای بر گزار شدن موانع و علنی بر گزار شدن دادگاه‌ها پرسش آخری بود که این وکیل دادگستری پاسخ می‌دهد و می‌گوید: آنچه در عمل اتفاق می‌افتد فاصله زیادی با مطلوب دارد اما در سلسله‌مراتب قواعد نظام حقوقی ما هیچ‌کدام برای منع محاکمات علنی وجود ندارد. مسئله به طور عمده در سطح اجرا و ناشی از سوءمدیریت است. به اعتقاد وی در میان مدت و درازمدت باید تمهیدات سخت‌افزاری موضوع دیده شود، شش‌محور دادگاه‌ها باید مچیز به سامانه‌های ضبط صوتی و تصویری باشد، یک سامانه کلان برای دسترسی بر خط و ذخیره مشروح مذاکرات طراحی و اجرا شود و در جابه‌جایی‌های بعدی، ساختمان‌ها را به گونه‌ای در نظر بگیرند که امکان حضور تماشاچی وجود داشته باشد.

وی می‌گوید: تربیت قضایی دادرسان مورد دیگری است که باید به آن پرداخته و آموزش داده شود تا با کیج‌سلیقگی و سومدیریت از حضور اشخاص در دادگاه‌ها ممانعت به عمل نیاید. بر گزاری علنی محاکمات از جنبه آموزشی، برای عامه مردم و به ویژه دانشجویان حقوق نیز اهمیت بسزایی دارد و تلاش‌های پرانگده ولی امیدوارکننده‌ای در زمینه تعامل دستگاه قضایی و دانشگاه را شاهد بوده‌ایم.

این وکیل دادگستری معتقد است: علنی بودن دادگاه کمک می‌کند قاضی با وجود اختیارات بسیاری که دارد، از افکار عمومی و فهم عرفی پروا نداشته باشد تا از قانون انحراف پیدا نکند. همچنین اطلاع اصحاب دعوی از نظارت عمومی بر دادرسی موجب می‌شود هر دعوی و دفاع موجهی مجال طرح پیدا نکند و به این ترتیب هم از اطاله دادرسی جلوگیری می‌شود و هم از آمار ورود پرونده‌های مبتنی بر دعوی واهی به چرخه دادگستری کاسته خواهد شد.

به اعتقاد یک وکیل دادگستری به رغم اینکه اصل بر علنی بر گزار شدن دادگاه‌هاست اما در عمل چنین اتفاقی رخ نمی‌دهد تا جایی که زیرساخت‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری اصلاً امکان بر گزاری نمی‌دهد.

عمید مؤمنی طامه در گفت‌وگو با «جوآن» ضمن بررسی موانع بر گزار شدن دادگاه‌ها به صورت علنی می‌گوید: دو اصل قانون اساسی (اصول ۱۶۵ و ۱۶۸) و ماده‌ای صریحاً در قانون آیین دادرسی کیفری (ماده ۳۵۲) اصل را بر علنی بودن محاکمات گذاشته و تعریف علنی بودن به

اینکه نباید از حضور اشخاص در جلسات دادرسی ممانعت شود، به طور روشنی در تبصره این ماده آمده است. سکوت قانون آیین دادرسی مدنی در این باره نیز نافی اصل علنی بودن محاکمات حقوقی نیست.

وی توضیح می‌دهد: موارد مطرح‌شده، اصل را به صورت صحیح و روشن بر علنی بودن قرار داده و موارد مستثنی شدن را منوط به اقتضای منطقی دانسته است (محاکمات خصوصی به درخواست طرفین، محاکمات با ابعاد جزایی که نظم و عفت عمومی را خدشه‌دار می‌کند) که باید منجر به تصمیم قضایی شود و در نهایت دادگاه به صورت غیرعلنی تشکیل گردد. وی با اشاره به اینکه رویه عملی دادگستری امروز بر غیرعلنی بودن محاکمات است، می‌گوید: برخلاف تصریحات قانون، عملاً جز در موارد معدود، اصل این است دادگاه غیرعلنی باشد. این وکیل دادگستری نگاه تحلیلی خود را بیان می‌کند و معتقد است: اصل علنی بودن شامل فرایند و نتیجه دادرسی است که نتیجه در قالب رأی تبلور پیدا می‌کند و در واقع چکیده و خروجی عمل دادرسی و دادگستری است که قصد آن فصل خصومت و برقراری عدالت خواهد بود.

وی با یادآوری اصل ۷۸ قانون اساسی مشروطه بیان می‌کند: مطابق اصل مذکور، آرای دادگاه‌ها افزون بر اینکه باید حاوی اصول قانونی باشد که بر اساس آن رأی صادر می‌شود، باید به طور علنی نیز قرائت شود اما این الزام عام در قوانین کنونی وجود ندارد.

مؤمنی طامه تأکید می‌کند: در بسیاری از کشورها یکی از اقتضات اصل علنی بودن دسترسی عمومی به اسناد پرونده است، مگر اینکه به موجب تصمیم دادگاه آن اسناد تحت مهر و موم قرار گیرند، حال علنی بودن دادگستری ما بر مبنای اقتضای این مطالعه پرونده خود نیز دچار مشکل می‌شوند. این وکیل دادگستری به نقیصه دیگری که در موضوع علنی بودن دادرسی از جهت نتیجه وجود دارد، اشاره می‌کند و می‌گوید:

یکی از موضوعات مهم در بحث علنی بودن، انتشار منظم و مستمر نتیجه رسیدگی‌ها و آرای قضایی است که به رغم تلاش‌های زیاد در پژوهشگاه قوه قضائیه، اما سامانه‌های تعبیه‌شده مطلقاً به‌روز نیست. وی یکی دیگر از اقتضات علنی بودن فرایند دادگاه‌ها در دنیای امروز را ضبط محاکمات می‌داند و توضیح می‌دهد: به جز جرائم مهمی که رسیدگی به آنها در صلاحیت دادگاه یک کیفری است و قانون ضبط صوتی و تصویری را الزامی کرده، در سایر موارد هیچ محاکمه‌ای ضبط صوتی و تصویری نمی‌شود.

وی در ادامه می‌افزاید: عدم ضبط صوتی و تصویری، موجب عدم دسترسی به فرایند است و باعث می‌شود محاکمه عملاً در اتاق در بسته و به طور سری صورت گیرد که این امر مفاسد خود را به دنبال دارد، از جمله آنکه هر آنچه بین اصحاب دعوی جریان می‌یابد، ثبت نمی‌شود و استناد به آن اگر نه ناممکن، ولی در مواردی بسیار دشوار خواهد بود.

66

امروز ما با شعبی مواجه هستیم که در بسیاری از موارد، جای کافی برای حضور اصحاب نسبتاً پر شمار دعوی هم ندارد و سومدیریت‌های موجود در مجتمع‌های قضایی پایتخت باعث شده است اشخاصی که در پرونده‌ها سمت یا وقت رسیدگی ندارند، اصلاً نتوانند به داخل مجتمع وارد شوند

علنی بر گزار شدن دادگاه‌ها

در پیشگیری از جرم مؤثر و بازدارنده است

اشاره و بیان می‌کند: هر کسی می‌تواند آرای قضات را در سامانه ببیند و قوه قضائیه هم در تلاش بیشتر برای شفافیت‌سازی در این زمینه است. به اعتقاد این قاضی دادگستری نه تنها علنی بودن دادگاه برای افراد مفید است بلکه برای دانشجویان حقوقی در زمینه‌های مختلف نیز سازنده خواهد بود و در واقع کارگاه حقوقی محسوب می‌شود. وی ضمن رد سختگیری‌های قضایی برای دسترسی به قضات یا آلوده‌شد به مجتمع‌های قضایی می‌گوید: قوه قضائیه با کسی و با خود شوخی ندارد و با هر فسادی مبارزه می‌کند تا جایی که امکان شکایت از قضات فراهم می‌شود اما بر برخی قضات قطعاً برای بیان برخی موضوعات محدودیت دارند و بیان برخی موضوعات فضای جامعه را بر هم می‌زند. رضازاده درباره اثر گذاری دادگاه علنی و میزان بازدارندگی آن در اجتماع می‌گوید: اگر قوانین ما تا حدی تأثیر گذاری باشد که سایر جنبه‌های بازدارندگی را قوی‌تر کند (که البته خارج از اختیارات قوه قضائیه است) قاعدتاً علنی بر گزار شدن محاکم در پیشگیری از جرم مؤثر است و علنی بر گزار شدن می‌تواند نوعی پیشگیری محسوب شود چراکه بسیاری از افراد یا نحوه رفتار نسبت به مجرم فکر محرمانه را رها می‌کنند. به اعتقاد وی

علنی و رسانه‌ای شدن عموم و خصوص مطلق محسوب می‌شود که در عین قربانت و نزدیکی به یکدیگر مرتبط هستند. این قاضی خاطر نشان می‌کند: علنی شدن یعنی در معرض عموم قرار گرفتن یک دعوی اما حضور رسانه برای انتشار علنی دعوی زیرساخت‌های خود را می‌طلبد و قاعدتاً حضور رسانه باید طوری باشد که حیثیت افراد زیر سؤال نرود که در حال حاضر هم

باجازه دادگاه بر گزار می‌شود.

طبق گفته قاضی دادگستری چهار دانگه علنی بر گزار شدن محاکم در پیشگیری از جرم مؤثر است چرا که نوع مواجهه با مجرم در راه‌سازی فکر مجرمانه مؤثر است.

محمدجواد رضازاده در گفت‌وگو با «جوآن» معتقد است تمام قضات با بر گزاری دادگاه‌های علمی موافق هستند.

وی می‌گوید: بر گزاری دادگاه به صورت علنی باعث اطمینان خاطر قاضی نسبت به دادرسی سریع‌تر و اعتماد مردم نسبت به دادگاهی اصولی و صحیح خواهد شد و کسی مخالف بر گزاری دادگاه نیست. این قاضی دادگستری بیان می‌کند: دادگاه‌های ما عمدتاً به صورت علنی بر گزار می‌شود، به جز موارد محدودی که قانونگذار مخالف بر گزاری آن به صورت علنی است از جمله موارد بر هم خوردن نظم عمومی و مخالفت طرفین پرونده دادگاه غیر علنی بر گزار می‌شود. وی در پاسخ به سؤالی مبنی بر ملاک‌های علنی بر گزار شدن دادگاه می‌گوید: هر شهروندی حق حضور در جلسات هر دادگاهی را دارد، مگر موارد خاصی که به آن در قانون اشاره شده است. رضازاده درباره تأکید ریاست قوه مستند است: ریاست قوه سیاست شفاف‌سازی را مدنظر دارد و بر همین اساس تأکید بیشتری نسبت به فرایند بر گزاری دادگاه به صورت علنی دارد. وی به موضوع انتشار آرای قضات در سامانه راه‌اندازی شده به همین منظور

محمدجواد رضازاده قاضی دادگستری چهار دانگه